

המקומון - העדכון היומי לרשויות המקומיות

מסירת מידע בהתאם לחוק חופש המידע תשנ"ח

קיימת פסיקה ענפה בדבר זכותם של אזרחי ישראל ותושביה לקבל לידיהם מידע המצוי בידי רשויות ציבור אף בעניינים שאין להם נגיעה ישירה אליהם וזאת בהתאם לחוק חופש המידע, תשנ"ח – 1998. מדובר בזכות שפרישתה רחבה, המשקפת את ההכרה בחובת רשויות הציבור לפעול בשקיפות מלאה, אשר לשמה אומץ כלל של גילוי.

ההלכה נקבעה על ידי בית המשפט העליון הנכבד במסגרת ע"מ 1386/07 עיריית חדרה נ' שנירס בע"מ, שם ביקשה העותרת לקבל מאת העירייה רשימה של כל מחזיקי הנכסים בתחומה, לרבות כתובת, גודל הנכס וסיווגו לצורכי ארנונה. בית המשפט הנכבד קבע מתווה אשר מביא לאיזון בין האינטרסים השונים ותואם את רוחו ותכליתו של חוק חופש המידע לפיו על העירייה למסור את המידע המבוקש, תוך עשיית שימוש בסעיף 13 לחוק, הקובע מנגנון של מסירת הודעה לצד שלישי שמידע לגביו מתבקש על ידי עותר בהתאם לחוק. לעניין קבלת מידע על חברות קבע כב' השופט ח' מלצר בפסק הדין: "...אין מניעה לקבוע כי מחזיקי נכסים שהם תאגידים אינם עלולים להיפגע ממסירת המידע, שכן לא עומדת להם הזכות לפרטיות, בהתאם לסעיפים 2 ו-223 לחוק הגנת הפרטיות (והרי חוק חופש המידע מפנה לחוק הגנת הפרטיות בסעיף 9(א)(3) שבו)".

לאחרונה ניתן פסק דין בעניין עת"מ 15-10-3757 גולן נ' עיריית חיפה (6.10.16) בו חזר בית המשפט על ההלכה אשר נקבעה בפסה"ד בעניין שנירס. במקרה האחרון פנה העותר לעירייה בבקשה לקבל מידע בקשר ל-14 עסקים ברחבי העיר חיפה, העירייה סירבה לבקשתו ולכן הגיש עתירה לבית המשפט לעניינים מנהליים. בפסק הדין נקבע, כי לאור התכליות העומדות ביסוד חקיקתו של חוק חופש המידע, הנחת המוצא של החוק היא, כי חומר המצוי בידי הרשות, חובה על הרשות לגלותו לציבור ואולם החוק מכיר בקיומם של אינטרסים אחרים הראויים להגנה. על מנת לאזן בין זכותו של הפרט לקבלת מידע מהרשות לבין זכותם של צדדים שלישיים להגנה על פרטיותם, הוענק לרשות שיקול דעת במצבים מסוימים אם למסור מידע המצוי ברשותה ואם לאו.

בית המשפט חזר וקבע כי בבואה של הרשות לשקול סירוב למסירת מידע לפי חוק חופש המידע, עליה, בין היתר לשקול את עניינו של מבקש המידע במידע המבוקש ולהכריע באיזון שבין האינטרס העומד ביסוד גילוי המידע בהתאם לתכליות החוק לבין אינטרסים וערכים אחרים ובכללם, ההגנה על צד שלישי שעשוי להיפגע עקב מסירת מידע הכולל פרטים על אודותיו, ולקחת את עמדתו בחשבון.

כאשר בית המשפט נדרש לבחון את סבירות החלטת הרשות שלא למסור מידע לאזרח, עליו לבחון אם קיים סייג בדין המצדיק את סירובה של הרשות למסור את המידע. בהיעדר סייג כזה, יימסר המידע. בהתקיים סייג שנתון לשיקול דעת הרשות, על בית המשפט לבחון את מידת קיומו של הסייג במקרה הקונקרטי כמו גם את יתר השיקולים התומכים באי מסירת המידע.

ככל שבסופו של יום יגיע בית המשפט למסקנה, כי יש להעביר את המידע, הרי שבטרם הכרעה סופית בעניין, על בית המשפט לתת את דעתו למנגנון העברת המידע, כלומר כיצד להעביר את המידע. בעניין זה מוסמך בית המשפט (וכן הרשות) להורות על העברת מלוא המידע המבוקש או על העברת מידע חלקי או על העברת מידע בתנאים (סעיף 11 לחוק).

באותו מקרה ובהתאם לנסיבות העניין הוחלט כי יש למסור לעותר מידע חלקי.

חוק חופש המידע
מאזן בין הזכות
לקבל את המידע
לבין אינטרסים
אחרים לרבות
הזכות לפרטיות
ומניעת הכבדה על
הרשות הנדרשת
להשקיע משאבים
באיתור המידע.

בית המשפט
התייחס בפסק דינו
רק לשיקול ההגנה
על הפרטיות (מבלי
שדחה במפורש את
הטענה של הערייה
ביחס למשאבים).

באגרת איתור
המידע ואגרת
הפקת המידע על
העירייה לכלול את
העלויות הכרוכות
באיסוף המידע
מהמחלקות
השונות בעירייה.